

Draga braćo i sestre!

“Radujmo se svi u Gospodinu, jer se u svijetu rodio naš Spasitelj. Danas nam je s neba sišao pravi mir” (Ulazna antifona, božićna Misa u noći).

Tako liturgija pjeva u božićnoj noći, a navještaj iz Betlehema odjekuje u Crkvi: Dijete rođeno od Djevice Marije jest Krist Gospodin, kojega je Otac poslao da nas spasi od grijeha i smrti.

Doista, On je naš mir; pobijedio je mržnju i neprijateljstvo milosrdnom Božjom ljubavlju. Zato “Gospodinovo rođenje jest rođenje mira” (sveti Lav Veliki, Propovijed 26).

Isus se rodio u štali jer za Njega nije bilo mjesta u svratištu. Čim se rodio, Njegova majka Marija “povila ga je u pelene i položila u jasje” (usp. Lk 2,7). Sin Božji, po kojemu je sve stvoreno, nije bio primljen, a siromašne jasje za životinje postale su mu kolijevka.

Vječna Riječ Očeva, koju nebesa ne mogu obuhvatiti, izabrala je doći na svijet na ovaj način. Iz ljubavi je htio biti rođen od žene i tako dijeliti našu ljudskost; iz ljubavi je prihvatio siromaštvo i odbacivanje, poistovjećujući se s onima koji su odbačeni i isključeni.

Već u Isusovu rođenju naziremo temeljnu odluku koja će voditi cijeli život Sina Božjega, sve do smrti na križu: odluku da nas ne ostavi pod teretom grijeha, nego da ga sam ponese za nas, da ga preuzme na sebe. To je samo On mogao učiniti. Istodobno nam je, međutim, pokazao ono što mi sami možemo učiniti, a to je preuzeti vlastiti dio odgovornosti.

Bog, koji nas je stvorio bez nas, ne će nas spasiti bez nas (usp. sveti Augustin, Propovijed 169, 11, 13), to jest bez naše slobodne volje da ljubimo. Oni koji ne ljube, nisu spašeni; izgubljeni su. A oni koji ne ljube svoga brata ili sestru koje vide, ne mogu ljubiti Boga kojega ne vide (usp. 1Iv 4,20).

Braćo i sestre, odgovornost je siguran put prema miru. Kad bismo svi mi, na svakoj razini, prestali optuživati druge i umjesto toga priznali vlastite pogreške, moleći Boga za oprost,

i kad bismo istinski ušli u patnju drugih te stali u solidarnost sa slabima i potlačenima, svijet bi se promijenio.

Isus Krist je naš mir ponajprije zato što nas oslobađa od grijeha, ali i zato što nam pokazuje put kako nadvladati sukobe — sve sukobe, bilo međuljudske bilo međunarodne. Bez srca oslobođena od grijeha, srca kojemu je oprošteno, ne možemo biti ljudi mira ni graditelji mira.

Zato se Isus rodio u Betlehemu i umro na križu: da nas oslobodi od grijeha. On je Spasitelj. Njegovom milošću možemo i moramo učiniti svatko svoj dio kako bismo odbacili mržnju, nasilje i suprotstavljanje te njegovali dijalog, mir i pomirenje.

Na ovaj dan slavlja želim uputiti topao i očinski pozdrav svim kršćanima, osobito onima koji žive na Bliskom istoku, koje sam nedavno posjetio na svom prvom apostolskom putovanju. Slušao sam ih dok su izražavali svoje strahove i dobro poznajem njihov osjećaj nemoći pred silama moći koje ih nadvladavaju.

Dijete koje se danas rodilo u Betlehemu isti je Isus koji kaže: “U meni imate mir. U svijetu imate nevolju; ali hrabri budite — ja sam pobijedio svijet” (Iv 16,33).

Od Boga molimo pravdu, mir i stabilnost za Libanon, Palestinu, Izrael i Siriju, uzdajući se u ove božanske riječi: “Plod pravednosti bit će mir, a učinak pravednosti tišina i sigurnost zauvijek” (Iz 32,17).

Povjermi cijeli europski kontinent Knezu mira, moleći ga da i dalje nadahnjuje duh zajedništva i suradnje, u vjernosti kršćanskim korijenima i povijesti te u solidarnosti s onima u potrebi i njihovu prihvaćanju. Molimo osobito za izmučeni narod Ukrajine: neka utihne zveket oružja i neka uključene strane, uz potporu i zalaganje međunarodne zajednice, pronađu hrabrosti za iskren, izravan i poštovan dijalog.

Od Betlehenskog Djeteta molimo mir i utjehu za žrtve svih sadašnjih ratova u svijetu, osobito onih zaboravljenih, te za one koji trpe zbog nepravde, političke nestabilnosti, vjerskog progona i terorizma. Na poseban način spominjem našu braću i sestre u Sudanu, Južnom Sudanu, Maliju, Burkini Faso i Demokratskoj Republici Kongo.

U ovim posljednjim danima Jubileja nade, molimo Boga koji je postao čovjekom za ljubljenu narod Haitija, da prestanu svi oblici nasilja u zemlji i da se ostvari napredak na putu mira i pomirenja.

Neka Dijete Isus nadahne one u Latinskoj Americi koji imaju političku odgovornost, kako bi, suočeni s brojnim izazovima, dali prednost dijalogu za opće dobro, a ne ideološkim i stranačkim predrasudama.

Molimo Kneza mira da obasja Mjanmar svjetlom budućnosti pomirenja, da vrati nadu mlađim naraštajima, vodi cijeli narod putovima mira i prati one koji žive bez skloništa, sigurnosti i povjerenja u sutra.

Molimo Gospodina da se obnovi drevno prijateljstvo između Tajlanda i Kambodže te da uključene strane nastave raditi na pomirenju i miru.

Bogu također povjeravamo narode Južne Azije i Oceanije, koji su teško pogođeni nedavnim razornim prirodnim katastrofama što su pogodile čitave zajednice. Suočeni s takvim kušnjama, pozivam sve da obnovimo, s iskrenim uvjerenjem, zajedničku predanost pomaganju onima koji trpe.

Draga braćo i sestre, u tami noći “pravo svjetlo koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet” (Iv 1,9), ali “njegovi ga ne primiše” (Iv 1,11). Ne dopustimo da nas svlada ravnodušnost prema onima koji pate, jer Bog nije ravnodušan prema našoj nevolji.

Postavši čovjekom, Isus je na sebe uzeo našu krhkost, poistovjetivši se sa svakim od nas: s onima koji više nemaju ništa i koji su sve izgubili, poput stanovnika Gaze; s onima koje muče glad i siromaštvo, poput jemenskog naroda; s onima koji bježe iz svoje domovine tražeći budućnost drugdje, poput mnogih izbjeglica i migranata koji prelaze Sredozemlje ili putuju američkim kontinentom; s onima koji su izgubili posao i onima koji ga traže, poput tolikih mladih koji se bore pronaći zaposlenje; s onima koji su iskorištavani, poput mnogih potplaćenih radnika; s onima u zatvoru, koji često žive u nečovječnim uvjetima.

Zaziv mira koji se uzdiže iz svake zemlje dopire do Božjeg srca, kako je napisao jedan pjesnik:

“Ne mir primirja,
ni viđenje vuka i janjeta,
nego
kao u srcu kada uzbuđenje prođe
i može se govoriti samo o velikom umoru...
Neka dođe
poput divljeg cvijeća,
iznenada, jer polju
to treba: divlji mir.”

Na ovaj sveti dan otvorimo svoja srca braći i sestrama koji su u potrebi ili u boli. Čineći to, otvaramo svoja srca Djetetu Isusu, koji nas prima raširenih ruku i otkriva nam svoje božanstvo: “A onima koji ga primiše... dade moć da postanu djeca Božja” (Iv 1,12).

Za nekoliko dana završit će Jubilarna godina. Sveta vrata će se zatvoriti, ali Krist, naša nada, ostaje uvijek s nama! On je Vrata koja su uvijek otvorena i vode nas u božanski život. To je radosni navještaj ovoga dana: Dijete koje se rodilo jest Bog koji je postao čovjekom; ne dolazi osuditi, nego spasiti; Njegov dolazak nije prolazan, jer dolazi da ostane i da se daruje.

U Njemu se liječi svaka rana i svako srce nalazi počinak i mir. “Gospodinovo rođenje jest rođenje mira.”

Svima vama od srca upućujem iskrene želje za miran i svet Božić!